

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada IV. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

quam tibi inferas te deprimendo. 2. *Vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam.* Ibid. Ita humiliantem se Spiritus Dei honorat. Non nega ei gustum, quem dare potes per tuam humilitatem. At venit super humilem in specie columbæ puræ & innocentis: quia humilitas conservat innocentiam. 3. *Audita est vox de cœlis, dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.* Ibid. Qui se inter peccatores abjicit, declaratur filius Dei. Testatur Pater sibi Christum placere in hac humilitate. O si tibi diceret Deus: Tu es filius meus dilectus, quantum exultares, amares, &c. ! At dicet, si te cum Christo humiliaveris: quia *humilia respicit, & alta à longè cognoscit.*

DOMIN. IV. POST PENTEC.

Christus in desertum secedit, &
tentatur.

1. **T**unc Iesus ductus est in desertum à Spiritu; Matth 3 utique sancto; non vano, non mundano Filius & filii Dei Spiritu Dei aguntur. *Ductus est in desertum, non in frequentem civitatem; ut fugiat plausum, quem fortè dedisset populus motus reseratione cœli, descensu Spiritus, & voce audita. Quo tu spiritu duceris, aut potius raptaris?*

ris? & quorsum? Confundere, & sine te à Spiritu Dei agi, ab hominum frequentia, ad fugam laudum & plausuum. *Vt tentaretur à diabolo.* S. Ambr. in Luc. *Vt diabolum provocaret.* Hic finis illius secessus fuit At cur tentari voluit Dei filius? Ut discas tentationes etiam in filios Dei cadere, ne in tentationibus pusillanimis fias. 2. Ut habeas vincendi Magistrum. Assume animos; & ut vincas, exemplo Christi pugna.

2. *Et tentabatur à sathana* Audet diabolus quia Deus permittit, qui prohibere poterat. Quanto plus audebit in te, qui prohibere non potes. Sta in timore Ex occasione famis arripit statim occasionem eum gula tentandi. Ita vigilat in omnem occasionem nocendi. Disce vel ab ipso diabolo vigilare in id, quod tuæ est professionis: vigilare in omnem occasionem mali, ne tibi noceatur.

3. *Accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es.* &c. In istibus his Christi tentationibus adverte, quibus potissimum argumentis seu fraudibus uti soleat. In prima, quia famet Christus, persuadere vult necessitatem cibi. In secunda, ad præcipitium sollicitat *sub specie boni*, quòd Deus per Angelos assistet. In tertia, regna mundi tantum ostendit, cum dare non possit, & *imaginationi* tanquam quid magnum *objicit*. Reflecte te, an non *sub specie necessitatis*, aut boni, te tua passio

sio seduxerit? An non æstimaveris magni, quæ apud Deum nihil sunt, &c. *Qui respondens dixit: Scriptum est: Considera quid Christus egerit. 1. Statim resistit tentatori. Noli cum tentatione tritari. Facile vincitur, qui principio non resistit. 2. Rejicit uno verbo: Scriptum est: objiciendo id, quod Deus mandat. Dic & tibi in tentatione: prohibet Deus: plectit Deus, & æternum. Tunc accedent ad te Angeli, seu veræ consolationes spirituales.*

F E R I A II.

De tribus tentationibus & victoria Christi.

1. *SI filius Dei es, dic ut lapides isti panis fiant* Matth. 4. Incitat Christum ad inordinatum affectum cibi per miraculum quærendi. Christus huic tentationi obviat per generosum contemptum. *Non in solo pane vivit homo: quasi dicat, se hoc medium contemnere, cum alia supersint plura.* Ita obviandum est tentationibus sensus. Felicius contemnes, quam positivè lucteris. Aliæ sunt voluptates homine dignæ: sensum dedignare.

2. *Si filius Dei es, mitte te deorsum, &c.* Ib. Est tentatio vanitatis specie boni, seu confidentiæ in Deum tecta: Huic obviat: *Non*

ten;

tentabis Dominum Deum tuum. Larvam detegit, & ostendit esse tentationem, quod ut bonum objiciatur, ut confidat Deo se præcipitando. Ita obviandum est tentationibus specie bonitatis. Non statim sanctum æstima, quod speciem boni habet: sed examina fines, intentionem, circumstantias. Quoties sic aberrasti?

3 *Hac omnia tibi dabo. si cadens adoraveris me.* Ibid. Impudentissima hæc est ambitionis tentatio, per quam cultus Deo debitus creaturæ tribuitur. Hanc cum indignatione repellit. *Vade sathana.* Ita indignare tentationibus, quæ Dei honorem violant, quæ effectum ad creaturas rapiunt: Dic magno animo: *Dominum Deum meum adorabo, & illi soli serviam.* Vide etiam quanti æstimet dæmon peccatum mortale, ut omnia regna pro uno proponat. Tu tanti fac salutem tuam.

F E R I A III.

Testimonium Joannis de Christo.

1. **M**iserunt Judæi Sacerdotes & Levitas, ut interrogarent eum, tu quis es? Jo. i Vita austeritas, sanctitas & zelus magnum nomen Joanni fecerant. Hinc orta quæstio, an ipse Christus sit. Magnum nomen quo plus quæris, minus obtines; sanctitatem vi-
tæ

tæ sequitur spontè. Ad hanc obtinendam multum proderit sæpè quærere, *Tu quis es?* & respondere sibi: *Non sum ego Christus:* agnoscere suam vilitatem, abjectè de se sentire, & loqui. Humilitas enim est fundamentum sanctitatis.

2. *Quid ergò? Elias es tu?* Et dixit: *Non sum.* Ibid. Pòterat Joannes & Eliæ, & Prophetæ nomen acceptare, qui à Christo dictus fuerat *spiritu Elias*, & plus quàm *Propheta*; quia tamen id etiam negare poterat, responsum illud elegit, quod ad sui contemptum magis facit. Hæc veræ humilitatis est regula. Quomodo tu eam observas? Quid Joannes de se? *Ego vox* Quid tu de te? Nihilum fortè dicis, sed non sentis; & id ipsum, quod dicis, vis non credi: & sub pallio humilitatis tegis superbiam. Confundere: & posthac *non veniet tibi pes superbia*. Unum enim tantum habet pedem superbia; hinc facili impulsu prosternitur.

3. *Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, &c.* Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est, cujus ego non sum dignus, ut solvam ejus corrigiam calceamenti. Ibid. Effunditur in laudem Christi, & per sui honoris dispendium honorem Christo asserit. Confer te cum Joanne. Quàm tu parcus in aliorum laudes; quasi tibi decedat, quod alterius meritis tribuis? quàm ambi-
tiosus

tiosus tuarum, quas etiam non mereris?
quàm facilè, ut tuum cures, honorem Dei
negligis?

F E R I A I V.

Alterum Joannis testimonium de
Christo.

Altera die vidit Ioannes Iesum venien-
tem ad se, & ait: Ecce Agnus Dei; ecce
qui tollit peccata mundi. Joan. I. Cyril. l. I. in
Joan. c. I. Prophetas simul & Apostolus, quem
venturum prædixerat, iam demonstrat præ-
sentem. Præcursor constitutus primam ob-
latam prædicandi Christum occasionem ar-
ripit. O si & tu nullam sineres elabi occasio-
nem Christum tibi & aliis manifestandi, lau-
dandi, &c. & verbo & opere! Spera id futu-
rum, si veniat Iesus ad te per gratiam, sine
qua nihil potes: Si videas tu Iesum, & cum
reflexione advertas ad occasionem. Hoc
ora Iesum.

2. Ecce Agnus Dei: ecce qui tollit peccatum
mundi. Ibid. Expende ipsa verba testimonii.

1. Agnum vocat, ut reducat in memoriam il-
lud: Ego quasi agnus, qui portatur ad victi-
mam. Jerem. I. 2. Agnum Dei, quo ipsius di-
vinitatem manifestat. 3. Qui tollit peccatum
mundi: finem, ob què venerit, ostendit. Co-
gita huius Agni mansuetudinem, patientiã,

S

obe-

obedientiam Vide quî possis imitari, & te quoq; illi victimam facere. Gratulare mundo, & tibi, quòd tollat peccata. Spem tuam solùm in eum pone. *Ecce.* Sæpiùs illum menti tuæ objice; sæpiùs illum, ubi occasio est, aliis demonstra.

3. *Et ego vidi & testimonium perhibui: Quia hic est filius Dei.* Ibid. Joannes venit in testimonium: ut testimonium perhiberet, vidit, Testatur: *hic est filius Dei.* Disce testimonium dare de proximo. 1. Vide & observa ejus virtutes, non defectus 2. Ubi occasio est, lauda eum, non te: sed dic: *ego nesciebam hanc virtutem: ego sum longè illo infirmior: hic est filius Dei,* quia habet spiritum Dei, ego verò spiritum mundi & vanitatis, &c.

F E R I A V.

Tertium Joannis testimonium cum fructu discipulorum,

1. **A**ltera die iterum stabat Joannes. & ex discipulis ejus duo. Et respiciens Jesum ambulantiem dicit: *Ecce Agnus Dei.* Et a. d. dierunt eum duo discipuli loquentem, & secuti sunt Jesum. Ex destinato Christus se exhibet, ut Joannes ansam habeat de Christo testandi, discipuli sequendi Ita prævenit nos gratia, sed quoties non audimus? Joannes ansam arripit: tu nullam boni negliges. Plures cum

cum Joanne fuerunt, duo tantum ad sequendum Christum moventur, Dei est cor tangere. E quot millibus te Deus respexit? Agnosce beneficium vocationis: gratias age, time, nisi satisfacias.

1. *Conversu* Jesus, & videns eos sequentes se dicit: *Qui queritis?* Qui dixerunt ei: *Rabbi, ubi habitas?* dicit eis, *venite & videte.* Ibid. Intellige 1. Christi respicientis gratiam. Sine hac ubi esses? a te petit Jesus, *quid queri?* ut te invitet ad se querendum. At tu mundum, teipsum, tua commoda queris?

2. Discipuli compellendo Jesum, *Magistrum* ostendunt desiderium, quod habent ab eo discendi. Quem tu Magistrum habes? mundum, tuas pravas affectiones. Transi ad scholam Christi. Ita vive, ut in morte a Christo invitante audias: *Veni, & vide me in æternum*

3. *Venerunt, & viderunt ubi maneret, & apud eum manserunt die illo.* Ibid. Vide ut statim obsequuntur invitanti. Quid viderint nisi meram paupertatem & incommoda? Non quære Jesum in affluentia commodorum. Cogita suavem illius noctis conversationem, & discipulorum attentionem, & gustum. Confundere, quod tam facile te divinorum tædeat, ut etiam horulæ spatium cum Deo agendi tibi sit molestum. Et si gustum quærere non debeas sensibilem; habe-

bis solidum, si permanear cum Jesu Qui cito
 rō satiatur, repidē cum Deo versatur.

F E R I A VI.

**Andreas Petrum ad Christum ducit:
 vocatur Philippus.**

1. **I**nvenit hic (Andreas) primum fratrem
 suum Simonem, & dicit ei, invenimus
 Messiam. Joann. 1. En fructus habitæ cum
 Christo conversationis: cognoscit Messiam;
 gaudet de invento; zelum concipit fratrem
 suum ad eam cognitionem deducendi. Si
 contraria in te experiris, cogita, quod non
 solidē cum Christo per spiritualia verseris,
 & emenda. Quanta erit tua felicitas, si tan-
 dem invenias Messiam! quia in eo habes om-
 nia. Ut invenias ergo, danda sunt omnia.

2. *Et adduxit eum ad Jesum. Intuitus au-
 tem eum Jesus dixit: Tu es Simon filius Ionæ:
 tu vocaberis Cephas.* Andreae zelus Petrum
 adducentis ad Christum: Petri promptitudo
 ad accedendum, quantum te confundunt?
 Tergiversatio ad divina semper est noxia.
 Aspectus Jesu cor Petri movet. O Jesu! &
 me aspice tuâ gratiâ. Imponit nomen Petri,
 ut solidus sit & constans. Et tibi nomen im-
 posuit loci Jesu. Vide ut nomini facta re-
 spondeant.

3. *Invenit Philippum, & dicit ei Jesus: Sequere me.* Ibid. Quæsiturus discipulos in Galilæam abit, quæ inter Judææ terras erat maximè rudis & ignobilis, *ut non crederetur sermo ejus esse in sapientia mundi, sed in doctrina Spiritus sancti,* ait S. Chryf. Ubique ad magna humiles elegit. Attende vocacionis verba: *sequere me.* Quis? quem? quæ dignitas Christum sequi? quo fervore ad id agendum? quo tempore id agis? &c.

S A B B A T H O.

Nathanael à Philippo ad Christum ducitur.

1. *Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei: Invenimus Jesum filium Joseph à Nazareth.* A Nazareth potest aliquid boni esse? *dicit ei Philippus: Veni, & vide* Joan. I. Philippus agnitum Jesum vult & ab aliis agnoscit. Deum non satis amat, qui, ut ametur ab aliis, non laborat. Dubitat Nathanael, quia putat à vili Nazareth nihil esse boni. Jesus tamen elegit Nazareth in patriam: Ita amavit unde quaque vilitatem. Nihil tam humile, ubi Jesum non invenias. *Veni, & vide.* ad experimentum provocat. Qui Deum gustant, sciunt quid sit.

2. *Vidit Jesus Nathanael, & dicit: Ecce verè*

verè Israëlitæ, in qua dolo non est. Dicit ei Nathanael: Vnde me nōst? Dicit ei Jesus; Cū esses sub ficu vidi te. Offendi poterat Christus Nathanaelis dicto, quòd nihil boni esset à Nazareth: Excusat hoc à sinceritate, sine dolo. Qui Jesum sequuntur, aliena dicta in bonum sensum accipiunt. Inde quietem non perdunt. Laudat Jesus Nathanaelem à candore animi: Verè Israëlitæ. Potestne de te dici, Verè sine dolo? Verè Religiosus, & non tantùm apparens? Denique absentem vidit Jesus, qui ubique te videt.

3. Respondit ei Nathanael Rabbi, tu es filius Dei, tu es Rex Israël Ibid. Egregia confessio! Unde agnoscit filium Dei? qui audit se visum sub ficu, quòd videat eum scire, quæ putantur occulta. Crede hoc de Deo, & in oculis ejus ambula, quia omnia videt. Triade Christo profitemur. 1. Quòd sit Magister: Estne etiam tuus? audis & sequeris doctrinam ejus? 2. Quòd sit filius Dei: ergo & frater tuus. 3. Quòd sit Rex Israel, seu filiorum Dei: Audisne ejus mandata?

DOMIN. V. POST PENTEC.

Nuptiæ in Cana Galilææ.

1. **N**uptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, & erat mater Jesu ibi. Vocatus est autem & Jesus. Joan. 2. Regulas mensæ hinc desume. 1. Contentus esto tenui mensa, qualis fuit